

Samferdselsdepartementet
v/Eli Wongraven
Postboks 8010 Dep
0030 Oslo

Deres ref	Vår ref	Dato
10/139- EW		22.09.2010

SAK: MERKNAD TIL FORSLAG OM ENDRING I EKOM LOVEN

Nasjonalt kompetansesenter for helsetjenestens kommunikasjonsberedskap (KoKom) har vurdert innholdet i "Forslag til lov om endring i lov 4.juli 2003 nr 83 om elektronisk kommunikasjon" (Ekomloven) og ønsker med dette å gi vårt innspill til høringen.

KoKom har som mandat å monitorere og videreutvikle den medisinske nødmeldetjenesten, vi har siden etableringen i 1998 blant annet samarbeidet med post og tele tilsynet, teleoperatørene, politi og brann for å finne løsninger på problemstillinger rundt nødetatene sitt virke og publikums interesser.

I perioden fra forrige revisjon av Ekomloven har vi innenfor område nødmeldetjeneste, dekket av Ekom loven paragraf 2.6 med forskrift hatt store endringer. Både den tekniske løsningen og de organisatoriske endringene som er blitt implementert har synliggjort en del nye utfordringer og behov for presisering. Generelt er det vår oppfatning at både produsenter av mobiltelefoner og operatører av mobilnett i begrenset grad bruker ressurser på å tilegne seg informasjon om sammenhengen mellom lov og underliggende forskrifter, og at intensjonen i loven derfor ikke alltid oppnås. Det er også vår vurdering at Post og teletilsynet i sin utøvelse av tilsyn har behov for tydelige formuleringer som gir minst mulig rom for tolkning. Vi har derfor følgende merknader til den fremlagte teksten i forslaget.

Paragraf 2-6 Anrop til nødmeldetjeneste...

Anrop til nødnummer uten tilgangsmiddel

Dagens lovtekst beskriver at anrop til nødetatenes nødmeldingstjeneste skal kunne gjennomføres uten tilgangsmiddel som kode, kort, etc. Praksis har vist at paragrafens 2. ledd, av en rekke mobil telefon produsenter blir tolket slik at man kan ringe det felles europeiske nødnummeret 112 (politi) uten SIM-kort og PIN-kode, men at man må ha begge deler for å ringe nødnummer 113 og 110 (helse og brann). Ulikheten kan være uheldig for sluttbruker, som ikke er kjent med forskjellen.

Politiet har ved en rekke anledninger gitt uttrykk for at deres sentraler mottar store mengder samtaler fra mobiltelefoner uten SIM-kort, og beskriver dette som et problem. Utfordringen er beskrevet i rapporten fra den interdepartementale arbeidsgruppen som har arbeidet med problemstillingen. Ref."Forslag til fremtidig organisering av nødmeldetjenesten s.41"

I helsetjenesten har vi fått noen tilbakemeldinger fra personer som har forsøkt å ringe med telefon uten SIM uten å komme gjennom, men vi oppfatter ikke dette som et utbredt problem.

Det er uheldig at publikum kan ha en oppfatning av at alle nødnummer kan ringes fra hvilke som helst mobil uavhengig av om den har SIM-kort. Vi vurderer det slik at man ved å fjerne muligheten for å ringe nødnummer med telefoner som ikke har SIM-kort opprettholder tilstrekkelig anledning for publikum til å nå frem til nødetatene, men sparer politiet for resurskrevende henvendelser som ikke er nødrelatert. Et felles nødnummer 112 kan være aktuelt i Norge, og dersom dette blir innført vil det være viktig at man får redusert antall "feil" anrop mest mulig. Reduksjon av antall utilsiktede anrop vil da være et av virkemidlene.

Vår primære vurdering er at Ekom loven bør formuleres slik at bruker skal ha SIM-kort for å ringe alle nødnumre.

Sekundært, om man velger å opprettholde muligheten for å ringe nødnummer 112 uten SIM/kode, bør dette også omfatte nødnummer 110 og 113, slik at publikum får en praksis å forholde seg til.

Vi mener videre at formuleringen "nødetatenes nødmeldingstjeneste" med fordel kan byttes ut med: nødnumre som beskrevet i "Forskrift om nummerressurser for elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester".

Kvalitet på opprinnelsesmarkering

Ekomlovens Paragraf 2-6, 3. ledd omtaler at navn og nødvendige opplysninger for geografisk lokalisering skal overføres ved anrop til nødetatene. Vår erfaring tilsier at kvaliteten på adresse informasjon er svært varierende mellom de ulike teleoperatørene. Det er behov for en klarere formulering på dette punktet. Det bør presiseres at skrivemåter på navn, adresser/stedsnavn og gatenavn skal være i henhold til skrivemåte i offentlige registre. (folkeregisteret, matrikkelen og sentralt stedsnavn register)

Vi har ovenfor Post og teletilsynet (PT) hatt diskusjoner om tolkningen av dagens regelverk, og vi vurderer at alle parter vil ha nytte av tydeligere presisering av kvalitetsnivå.

I høringsutkastet s.23 er det utdypet at lokaliseringsinformasjon skal være tilgjengelig for nødetatene straks samtalen kommer frem til nødetatene. Det er vår oppfattning at dette ikke er reflektert i lovteksten. Forslaget til lovtekst mangler også formuleringer om kvaliteten på posisjoneringen. Begge disse faktorene er avgjørende for den responsen som nødetatene iverksetter. Praksis har vist at kvaliteten på lokaliseringsinformasjon har blitt redusert gjennom unødvendig prosessering før mottak på nødmeldesentralen, paragrafen bør derfor inneholde formuleringer som gir teleoperatørene ansvar for å levere posisjonering med nøyaktighet slik denne er detaljert i Ekom forskriften. Dette vil gjøre det enklere å justere kravene til nøyaktigheten etter hvert som teknologien endres.

Paragraf 2.6 -3. ledd omhandler hva som skal overføres. Etter vår vurdering ville det vært tjenlig om det også her henvises til forskriften, og at det i forskriften detaljeres hva som skal leveres. Nødetatene har sammen med PT og teleoperatørene laget en oversikt over hvilke data som er nødvendig og hva som er ønskelig. Denne listen er tilgjengelig for teleoperatørene gjennom Nasjonal referansedatabase (NRDB). Dokumentet beskriver også detaljer om format og grensesnitt mot nødetatene. Nasjonalt kompetansesenter for helsetjenestens kommunikasjonsberedskap (KoKom) kan om ønskelig bistå med å fremskaffe dokumentasjon.

Unntak for plikten til å tilby nødvendige opplysninger.

Paragraf 2.6 -4. ledd åpner for unntak fra plikten til å levere nødvendige opplysninger for geografisk lokalisering av innringer. I forarbeidene til loven er det beskrevet at dette gjelder lokalisering av IP telefoni. Lokalisering av IP tilknytninger er i dag i bruk innen mange tjenester, de fleste har erfart at man får tilpasset reklame fra selskaper i geografisk nærhet når man er på Internett. Til dette benytter nettleseren informasjon som tolkes vha. ip adressen. Internet Engineering Task Force (IETF) har gjennom en årrekke arbeidet for en mer nøyaktig posisjonering av IP telefoni og løsningene er i dag kommersielt tilgjengelig. Vi er derfor av den oppfattning at formuleringen gir leverandører av nomadisk IP telefoni manglende insentiver til å implementere tilgjengelige tekniske løsninger. EU direktiv 2002/22/EC article 26 er også blitt revidert på dette punktet og der det tidligere var begrensning i hva som var teknisk mulig, er det nå ingen unntak.

Dersom man åpner for unntak skaper dette i tillegg til forsinkelser i tildeling av ressurser, utfordringer med ruting til rett nødmeldesentral. Det er nødmeldesentralen i et gitt område (AMK område(19) politidistrikt (27) eller 110 område (27)) som har råderett over utrykningsressursene i sitt område. Dersom

henvendelsen kommer inn til feil område oppstår uheldig tidstap ved at man må identifisere rett sentral for hendelsen først, før overføring av samtalen og innsamlet informasjon kan ta til. Dette tidstapet kan unngås dersom også leverandørene av IP telefoni har plikt til å levere lokaliseringinformasjon. At presisjonsnivået ikke er nøyaktig nok til å lokalisere innringer på gateadresse kompenseres med at nødetatene gjør oppslag i egne registre.

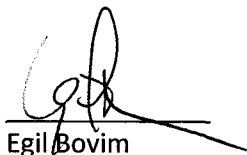
§5.1 Leveringspliktige tjenester og spesielle

Det er vårt syn at det bør innarbeides et punkt. 6 som beskriver krav om å levere posisjonering av mobile brukere.

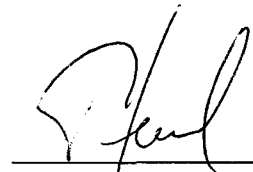
Vi har i vår høringsuttalelse fokusert på paragraf 2.6 da dette er vårt kjerneområde. Generelt om Ekom loven er det vårt inntrykk at den inneholder formuleringer som gir for stort tolkningsrom. (for eksempel paragraf 2-7, som pålegger operatøren å gjennomføre nødvendige sikkerhetstiltak, eller paragraf 2-10, som beskriver nødvendig beredskap, og forsvarlig sikkerhet)

Vi mener at tele bransjen trenger tydeligere krav i lov og forskrift, for at samfunnsikkerhet og beredskap skal bli ivaretatt. Dersom det er ønske om mer utfyllende informasjon, evt. eksempler eller demonstrasjon vil vi gjerne bidra med det i vår fullskala AMK simulator.

Med vennlig hilsen

Egil Bovim
Direktør

Tor Helland
Rådgiver